

Nr 54.

Av herrar **Bäckström** och **Sandberg**, om statens övertagande av kostnaderna för avlönande av pensionsnämndernas ordförande.

Enligt lag om folkpensionering av den 28 juni 1935 § 26 tredje stycket är ordförande i pensionsnämnd och hans suppleant med avseende å rätt till gottgörelse i anledning av sitt uppdrag likställd med vald ledamot av kommunal nämnd, som utsetts till ordförande. Denna bestämmelse innebär, att kommunens beslutande organ bevilja medel till ordförandes avlöning. I många kommuner är arvodet oskäligt lågt, ofta beroende på kommunens svaga ekonomi, i andra fall på missriktat sparsamhetsnit. Handläggningen av pensionsärendena kräver stor insikt i allmänna värv och pålägger ordförande i många hänseenden en tung arbetsbörda. Det bör därför vara en för hela vårt folk betydelsefull fråga, att ordförandeskapet i pensionsnämnderna anförtros åt därtill skickade män och kvinnor och att arbetet avlönas på ett så vitt möjligt rättvist sätt i proportion till åvilande arbetsbörda.

Ett rättvist avlöningssystem torde emellertid icke kunna ernås, med mindre än att staten övertager utgifterna för bekostande av arvodena åt pensionsnämndernas ordförande. Pensionsväsendet bekostas till allra största delen av staten och är i särskild grad en hela statens angelägenhet. Ordförande och hans suppleant utses av vederbörande länsstyrelse, liksom fallet är t. ex. med ordförande i taxeringsnämnderna. Den stora skillnaden föreligger dock här, att ersättning till ordförande i taxeringsnämnden utgår av statsmedel. Det synes att pensionsväsendet i ännu högre grad än taxeringsförfarandet är en statens angelägenhet, varför arvodet till pensionsnämndens ordförande även synes böra utgå av statsmedel. Härigenom vinnes ett i hög grad rättvisare avlöningssystem. Efter vilka normer arvodena böra utgå, må ankomma på en kommande utredning. Man kan exempelvis tänka sig ett grundarvode av 100 kronor med ett tilläggsarvode av 100 kronor för varje 1,000-tal personer i pensionsdistriktet. Den totala kostnaden för hela riket torde då hålla sig kring 800,000 kronor. Förstatligandet skulle jämväl i någon mån verka skatteutjämmande.

Med anledning av det anförda få vi föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan om statens övertagande av kostnaderna för avlönande av pensionsnämndernas ordförande samt om framläggande av förslag i ärendet till 1938 års riksdag.

Stockholm den 18 januari 1937

Axel Bäckström.

O. E. Sandberg.